

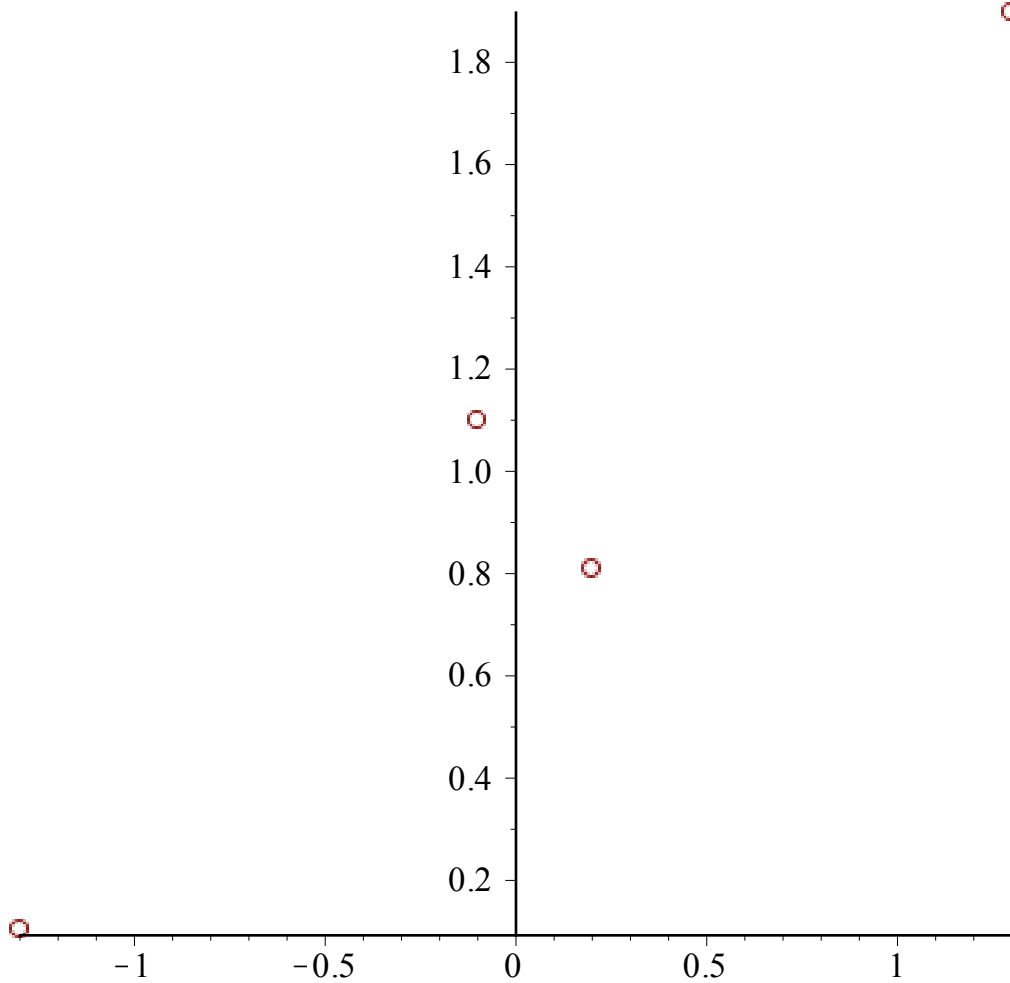
Pienimm"an neli"osumman sovitus

V2 19.3. 2002, V3 lokakuu -02

2013kevat/maple/

Aluksi luentoesimerkki

```
> restart
> with(LinearAlgebra):alias(Tr=Transpose):
> with(plots):
> xd:=[-1.3,-0.1,0.2,1.3]; yd:=[0.103,1.099,0.808,1.897];
      xd := [-1.3, -0.1, 0.2, 1.3]
      yd := [0.103, 1.099, 0.808, 1.897] (1.1)
> n:=nops(xd);
      n := 4 (1.2)
> plot([seq([xd[i],yd[i]],i=1..n)],style=point,symbol=circle,
      symbolsize=15);
```



```
> datakuva:=%:
> C:=<<1,1,1,1>|<op(xd)>>;
```

$$C := \begin{bmatrix} 1 & -1.3 \\ 1 & -0.1 \\ 1 & 0.2 \\ 1 & 1.3 \end{bmatrix} \quad (1.3)$$

```
> M:=Tr(C).C;
```

$$M := \begin{bmatrix} 4. & 0.0999999999999999 \\ 0.0999999999999999 & 3.430000000000000 \end{bmatrix} \quad (1.4)$$

```
> B:=Tr(C).Vector(yd);
```

$$B := \begin{bmatrix} 3.907000000000000 \\ 2.383900000000000 \end{bmatrix} \quad (1.5)$$

```
> ab:=LinearSolve(M,B);
```

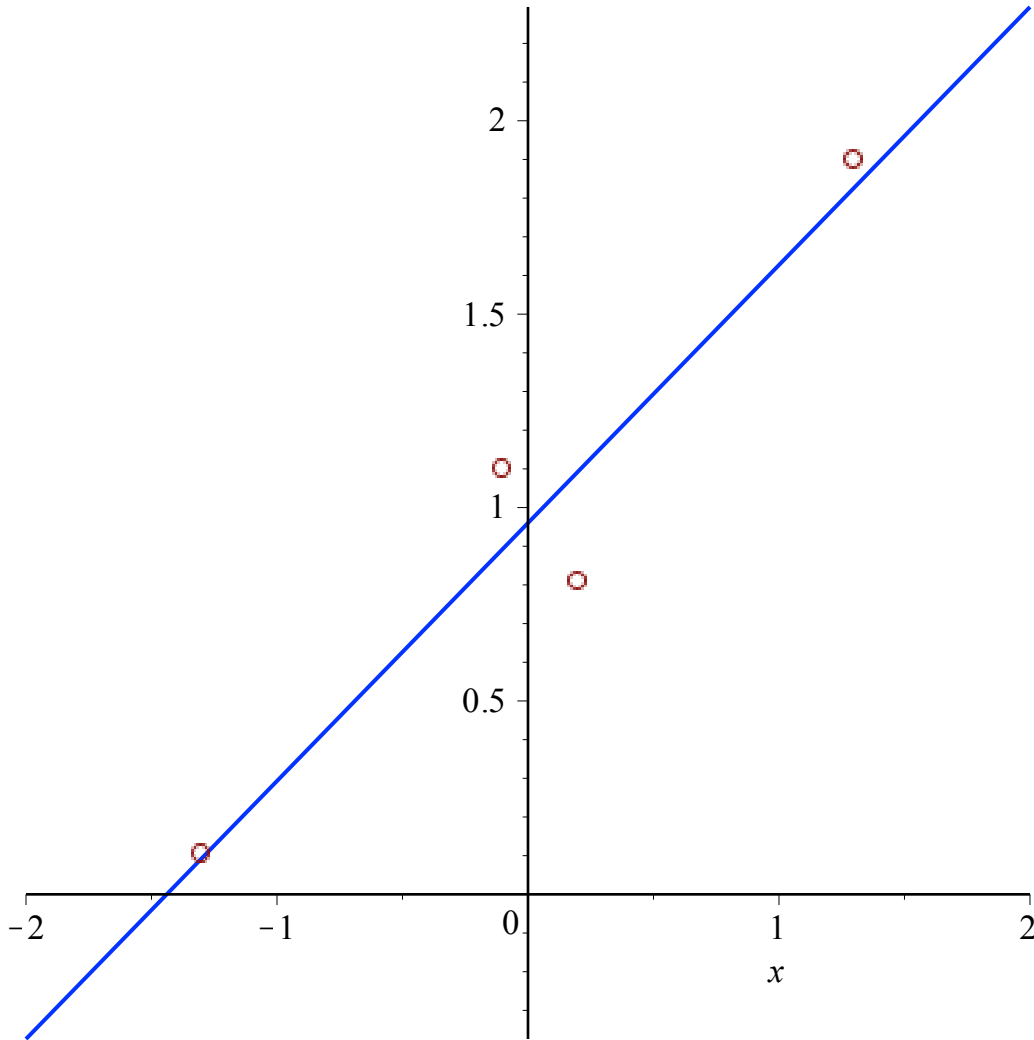
(1.6)

$$ab := \begin{bmatrix} 0.960074398249453 \\ 0.667024070021882 \end{bmatrix} \quad (1.6)$$

```
> suora:=ab[1]+ab[2]*x;
      suora := 0.960074398249453 + 0.667024070021882 x
```

(1.7)

```
> display(plot(suora,x=-2..2,color=blue),datakuva);
```



```
> %restart, with (plots) :
```

```
%restart
```

(1)

Muistellaan aluksi interpolaatioteht.

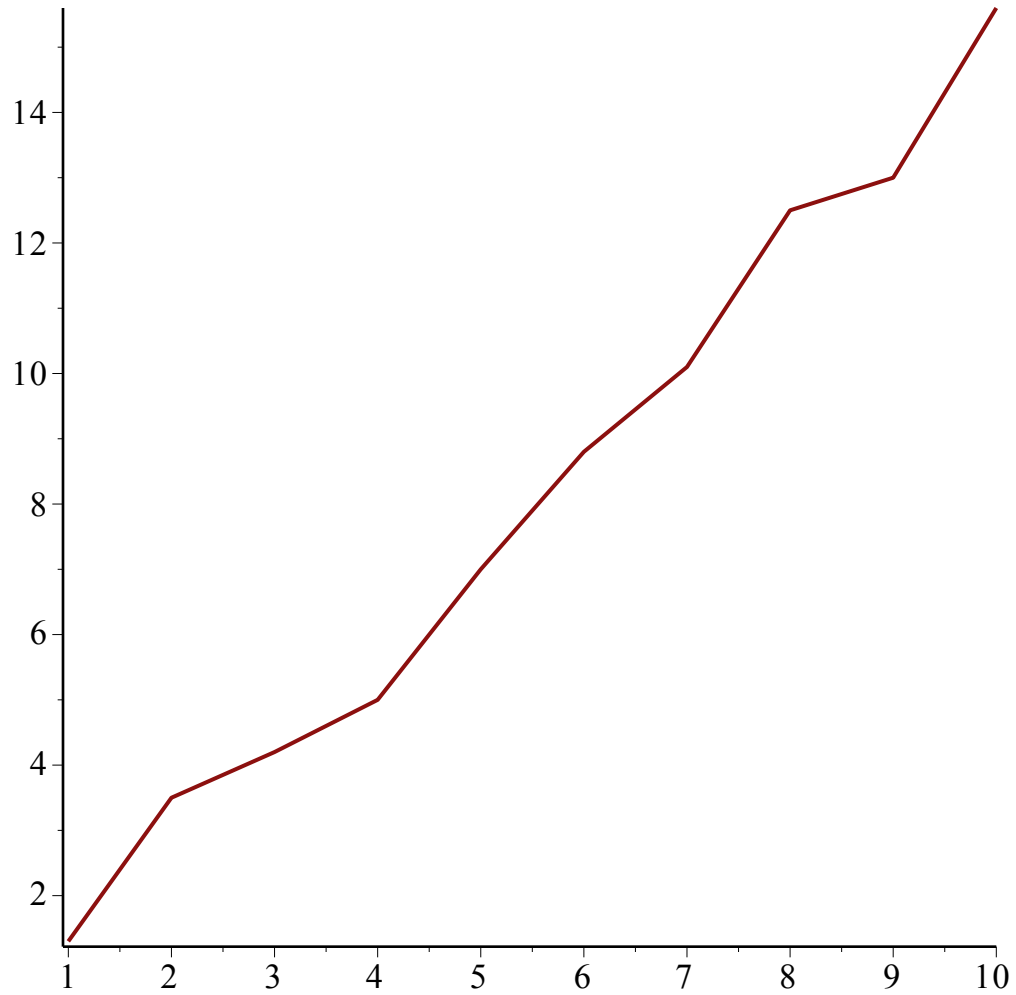
Esim:

```
> xd:={$1..10};yd:=[1.3,3.5,4.2,5.0,7.0,8.8,10.1,12.5,13.0,15.6];
      xd := [1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10]
```

```
      yd := [1.3, 3.5, 4.2, 5.0, 7.0, 8.8, 10.1, 12.5, 13.0, 15.6]
```

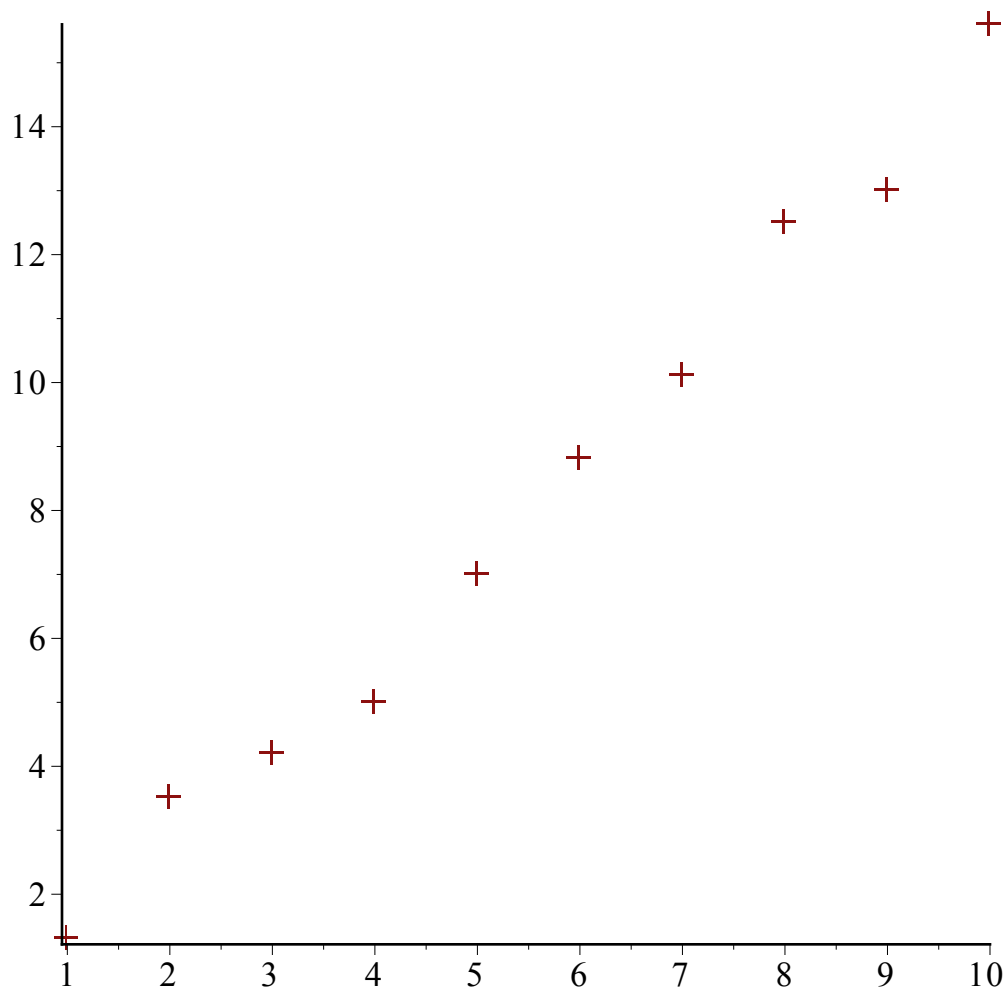
(2)

```
> plot(xd, yd);
```



```
> datakuva := plot(xd, yd, style = point, symbol = cross, symbolsize = 18) :
```

```
> plot([seq([xd[i], yd[i]], i=1..10)], style=point, symbol=cross,  
symbolsize=18); # Vaihtoehtoinen tapa: pisteiden lista.
```

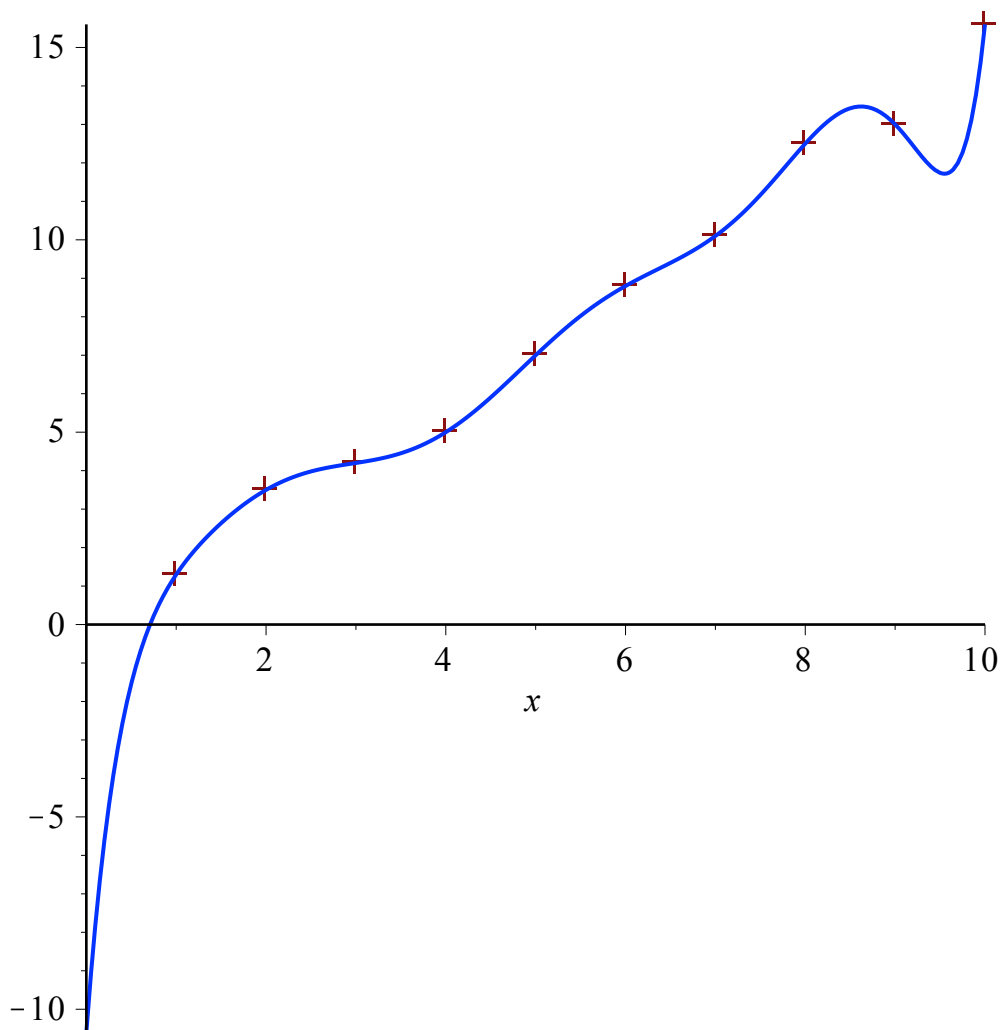


```
> p:=interp(xd,yd,x); # Ei tarvitse ladata.
```

```
p := 0.00007164903227 x9 - 0.003127480266 x8 + 0.05718584874 x7 - 0.5698264133 x6
      + 3.378032576 x5 - 12.26852504 x4 + 27.40284704 x3 - 37.40852517 x2
      + 31.31186805 x - 10.60000106
```

(3)

```
> display(datakuva,plot(p,x=0..10,color=blue));
```


Interpolaatio pakottaa polynomin usein voimakkaaseen heilahteluun, jolloin "metsä katoaa näkyvistä puilta".

Luovutaan vaatimuksesta, että polynomin tulisi kulkea datapisteiden kautta. Valitaan alempiasteinen polynomi, joka sopivassa mielessä approksimoi parhaiten annettua dataa.

Kriteeriksi valitaan usein funktiomallin (tässä polynomi) ja datapisteissä laskettujen erotusten neliösumman minimointi.

Tätä kautta menetelmä liittyy funktioiden ariarvoteemaan.

Polynomi-PNS-tehtävässä on annettu datapisteitä (x_i, y_i) (paljon) ja tehtävän on sovittava esim. polynomi

$$p(x) = b_0 + b_1 x + b_2 x^2 + b_3 x^3$$

annettuun dataan niin, että $\sum_{i=1}^n (y_i - p(x_i))^2$ minimoituu.

Yleensä datapisteiden lkm $=n$ on paljon suurempi kuin polynomin asteluku m (tässä 3).

Jos A on matriisi, jonka alkiot ovat $a_{i,j} = x_i^j$, $i=1..n, j=0..3$, saadaan b-kertoimien määrämiseksi yllämainittu yhtälösystemi $A \mathbf{b} = \mathbf{y}$, missä siis A on $n \times 3$ - matriisi.

PNS-ratkaisuun päästämällä kertomalla tämän systeemi A :n transpoosilla, jolloin ratkaistavaksi tulee

systemi

$$(1) \quad (A^T)A b = A^T y \quad (\text{miss\"a } A^T \text{ tarkoittaa } A:n \text{ transpoosia})$$

(T"am"a johdetaan joko osittaisderivoimalla tai ortogonaaliprojektioon perustuvalla geometrisluonteisella argumentilla.)

Jos tuntemattomia kertoimia on yht"a monta kuin datapisteit"a (polynomin asteluku = n-1), niin systeemill"a

A b = y on yksik"asitteinen ratkaisu, mik"ali x-pisteet ovat erillisi"a. T"all"oin on kyse interpolaatiopolynomista.

Yll"a oleva ratkaisu voidaan Maplella tehd"a rakentamalla matriisi A ja ratkaisemalla systemi (1) .

Maplen **LinearAlgebra**-kirjastossa on my"os **LeastSquares**- funktio, jolle annetaan pelkk"a A - matriisi ja datapisteet, joka

siis ratkaisee ylim"a"ar"aytyv"an systeemin A b = y PNS-mieless"a.

Jotta valinta ei olisi liian helppoa, Maplessa on my"os kirjasto **CurveFitting** ja siell"a funktio **LeastSquares** , joka suorittaa

sovituksen suoraan datan perusteella, ja k"aytt"aj"all"a on valittavanaan eri menetelmi"a.

```
> restart:with(LinearAlgebra):
> #with(linalg):
> with(plots):#with(stats):
> alias(Tr=Transpose, Van=VandermondeMatrix):
```

Esim.

Sovita 2. asteen polynomi annettuun dataan

```
> xd:=[8,10,12,16,20,30,40,60,100];
yd:=[0.88,1.22,1.64,2.72,3.96,7.66,11.96,21.56,43.16];
      xd := [8, 10, 12, 16, 20, 30, 40, 60, 100]
```

yd := [0.88, 1.22, 1.64, 2.72, 3.96, 7.66, 11.96, 21.56, 43.16] (3.1)

```
> n:=nops(xd);
```

n := 9 (3.2)

```
> C:=Van(xd,n,3); # tai # Matrix((i,j)->xd[i]^(j-1),n,3);
```

C :=
$$\begin{bmatrix} 1 & 8 & 64 \\ 1 & 10 & 100 \\ 1 & 12 & 144 \\ 1 & 16 & 256 \\ 1 & 20 & 400 \\ 1 & 30 & 900 \\ 1 & 40 & 1600 \\ 1 & 60 & 3600 \\ 1 & 100 & 10000 \end{bmatrix}$$
 (3.3)

```
> M:=Tr(C).C;
```

$$M := \begin{bmatrix} 9 & 296 & 17064 \\ 296 & 17064 & 1322336 \\ 17064 & 1322336 & 116590368 \end{bmatrix} \quad (3.4)$$

```
> b:=Tr(C).Vector(yd);
```

$$b := \begin{bmatrix} 94.7600000000000 \\ 6479.44000000000 \\ 5.37940800000000 \cdot 10^5 \end{bmatrix} \quad (3.5)$$

```
> a:=LinearSolve(M,b);
```

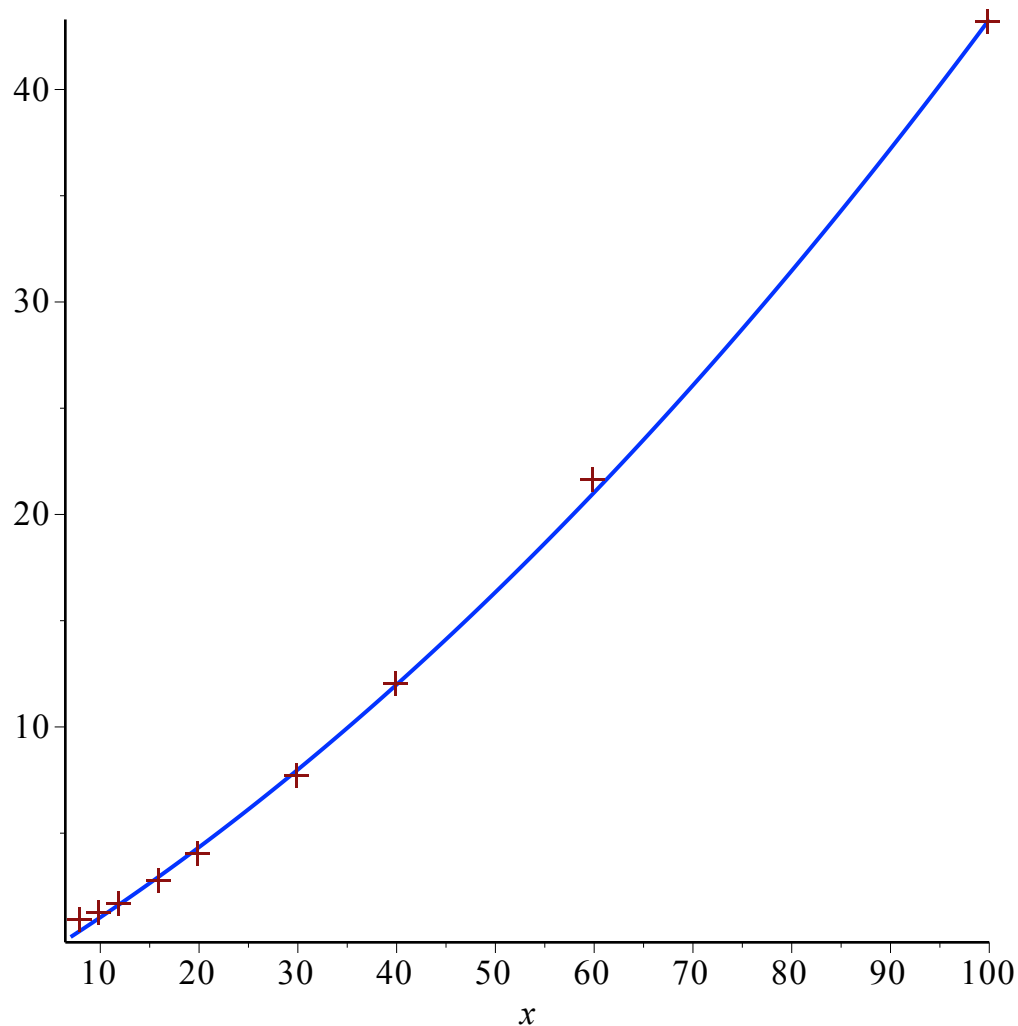
$$a := \begin{bmatrix} -1.91914925269908 \\ 0.278213536291725 \\ 0.00173940087505516 \end{bmatrix} \quad (3.6)$$

```
> p:=add(a[i]*x^(i-1),i=1..3);
```

$$p := -1.91914925269908 + 0.278213536291725 x + 0.00173940087505516 x^2 \quad (3.7)$$

```
> datakuva:=plot([seq([xd[i],yd[i]],i=1..n)],style=point,symbol=
cross,symbolsize=18):
```

```
> display(plot(p,x=7..100,color=blue),datakuva);
```

Tarkistetaan **LinearAlgebra**- ja **CurveFitting**-pakkauksten **LeastSquares**-funktioilla. Huomaa, että samannimisten funktioiden tapauksessa on syytä käyttää pitkiä muotoja, muuten toiminta riippuu kirjastojen latausjärjestyksestä (onneksi menee virheeseen, eikä laske jotain pöytälaatikon).

```
> LinearAlgebra[LeastSquares](C, Vector(yd));
```

$$\begin{bmatrix} -1.91914925269908 \\ 0.278213536291725 \\ 0.00173940087505516 \end{bmatrix} \quad (3.8)$$

```
> CurveFitting[LeastSquares](xd, yd, x, curve = c0·x2 + c1·x + c2)
```

$$-1.91914925269908 + 0.278213536291725 x + 0.00173940087505516 x^2 \quad (3.9)$$

```
>
```

▼ H"airi"oalttius

```
> alias(cond = ConditionNumber)
```

$$Tr, Van, cond \quad (4.1)$$

```
> n:=5: m:=n-2:x:=[1..n];
                                x := [1, 2, 3, 4, 5] (4.2)
```

```
> C:=Van(x,n,m);cond(Tr(C).C): evalf(%);
                                C :=  $\begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 2 & 4 \\ 1 & 3 & 9 \\ 1 & 4 & 16 \\ 1 & 5 & 25 \end{bmatrix}$ 
                                10575.60000 (4.3)
```

```
> n:=6: m:=n-2:x:=[1..n]:C:=Van(x,n,m):cond(Tr(C).C): evalf(%);
                                3.034650032 106 (4.4)
```

```
> n:=10: m:=n-2:x:=[1..n]:C:=Van(x,n,m):cond(Tr(C).C): evalf(%);
                                1.786053076 1018 (4.5)
```

H"airi"oluku `cond` mittaa sensitiivisyytt"a virheille (datan virheille ja py"oristysvirheille). Normaalilyht"al"oratkaisun varjopuoli on suuri h"ari"oalttius, jos teht"av"an koko on v"ah"ank"a"an suuri.

```
> n:=6: m:=2:x:=[1..n]:C:=Van(x,n,m):cond(Tr(C).C): evalf(%);
                                119.4666667 (4.6)
```

```
> n:=20: m:=2:x:=[1..n]:C:=Van(x,n,m):cond(Tr(C).C): evalf(%);
                                713.2631579 (4.7)
```

```
> n:=20: m:=3:x:=[1..n]:C:=Van(x,n,m):cond(Tr(C).C): evalf(%);
                                5.124155474 105 (4.8)
```

Paremmat menetelm"at perustuvat ortogonalisointiin tai ns. singulaariarvohajoitelmaan.

▼ Esim.

Sovita a) 2. asteen PNS-polynomi ja b) interpolaatiopolynomi

```
> P:=[[1.4,7400],[1.8,7500],[2.4,7600],[3,7500],[4,7200]];
      P := [[1.4, 7400], [1.8, 7500], [2.4, 7600], [3, 7500], [4, 7200]] (5.1)
```

```
> xd:=map(lis->lis[1],P);
      yd:=map(lis->lis[2],P);
                                xd := [1.4, 1.8, 2.4, 3, 4]
                                yd := [7400, 7500, 7600, 7500, 7200] (5.2)
```

Jos tuo n"aytt"a" a oudolta, voitaisiin tehd"a funktiot `poimieka:=x->x[1]; poimitoka:=x->x[2];` ja suorittaa `xd:=map(poimieka,P); yd:=map(poimitoka,P);`

T"ass"a on k"atev"a ja yleisp"atev"a tapa muodostaa matriisi.

```
> C:=Matrix(5,3,(i,j)->xd[i]^(j-1));
```

$$C := \begin{bmatrix} 1.0 & 1.4 & 1.96 \\ 1.0 & 1.8 & 3.24 \\ 1.0 & 2.4 & 5.76 \\ 1 & 3 & 9 \\ 1 & 4 & 16 \end{bmatrix} \quad (5.3)$$

Tai, kuten edell"ä, suoraan LinearAlgebra-kirjaston funktiolla (joka yll"ä "aliasoituinkin" nimelle Van).

```
> VandermondeMatrix(xd):%[1..5,1..3]; #
```

$$\begin{bmatrix} 1.0 & 1.4 & 1.96 \\ 1.0 & 1.8 & 3.24 \\ 1.0 & 2.4 & 5.76 \\ 1 & 3 & 9 \\ 1 & 4 & 16 \end{bmatrix} \quad (5.4)$$

K"äytet"ään nyt sit"ä keskim"äist"ä "harmaata laatikkoa"

```
> kertoimet:=LinearAlgebra[LeastSquares](C,Vector(yd));
```

$$kertoimet := \begin{bmatrix} 6639.59080643039 \\ 762.903547229810 \\ -156.021655373958 \end{bmatrix} \quad (5.5)$$

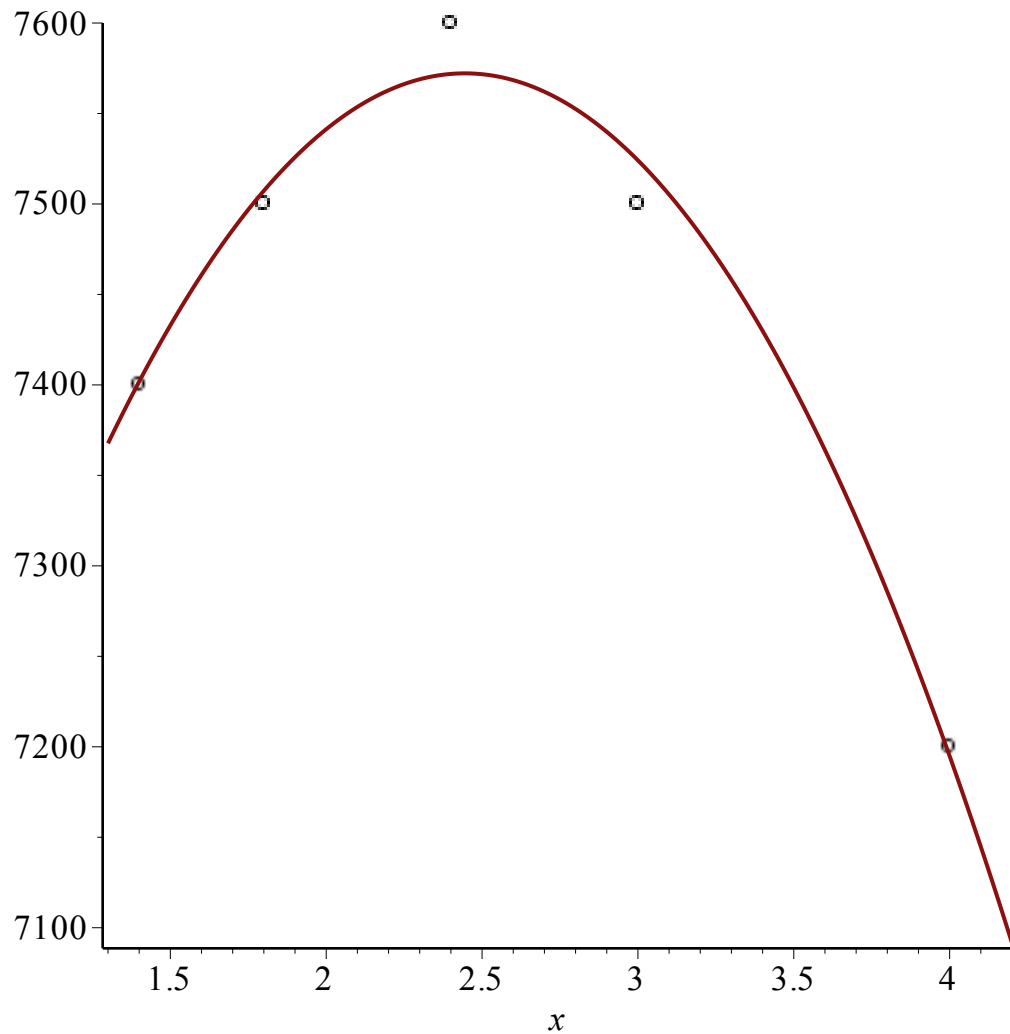
```
> x := 'x'
```

$$x := x \quad (5.6)$$

```
> poly2:=Tr(kertoimet).<1,x,x^2>;
```

$$poly2 := 6639.59080643039 + 762.903547229810 x - 156.021655373958 x^2 \quad (5.7)$$

```
> display(plot(P,style=point,symbol=circle,color=black),plot(poly2,
x=1.3..4.2));
```


b)

Nyt haetaan interpolaatioplynomia. Sen asteluku = datapisteiden lkm - 1 = 4. No siihen l'oytyy taas ihan

valmiskin funktio:

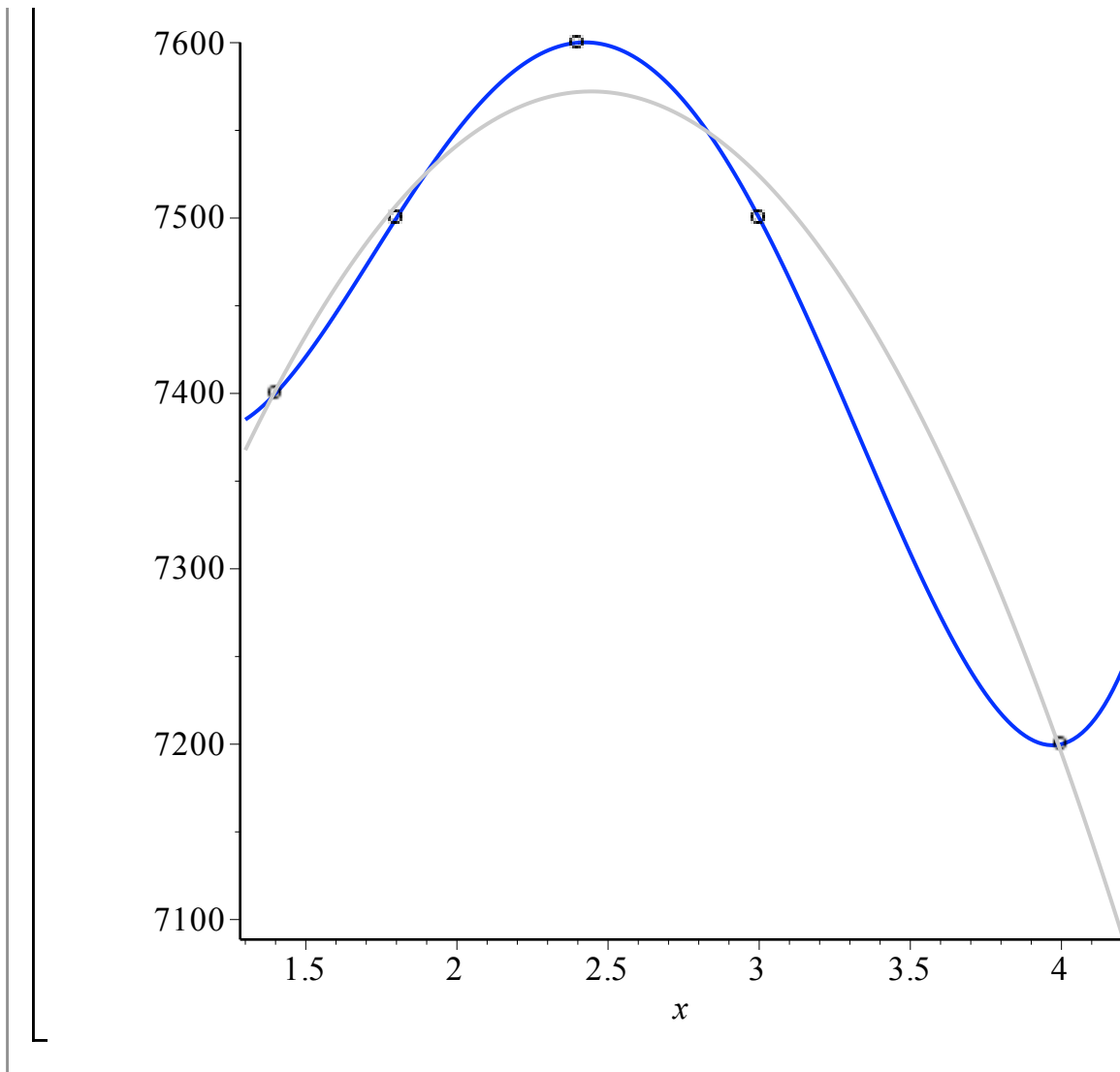
(Jos ratkaistaisiin LSQ-teht"av"an"a, matriisina olisi koko Vandermonde (transposilla kertominen voitaisiin "supistaa pois").)

```
> intpol:=interp(xd,yd,x);
```

```
intpol := 80.73523702 x4 - 815.8508161 x3 + 2777.073622 x2 - 3681.701634 x  
+ 9039.860141
```

(5.8)

```
> display(plot(intpol,x=1.3..4.2,color=blue),plot(P,style=point,  
symbol=circle,color=black),plot(poly2,x=1.3..4.2,color=gray));
```


▼ SVD:n ja QR-hajotelman käyttö LSQ:ssa

▼ Aiheesta jatkotyöarkilla (ja jatkokursilla).

Hyvä tietäminen: Käytettäessä voi valita menetelmän CurveFitting-pakkauksen LeastSquares-funktiossa.

[Polynomin asteluvun nostaminen lisää dramaattisesti häiriöllisyyttä.